

РЕШЕНИЕ

№ 6832

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 27.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **10062** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Жалбоподателката Т. Г. Т. обжалва в законоустановения срок Заповед на Заместник началника на 09 РУ Полиция СДВР № 412 от 07.11.2011г. за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” на държавен служител. Поддържа, че обжалваната заповед е неправилна и незаконосъобразна, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, за което излага и подробни съображения. Моли същата да бъде отменена като такава.

Ответникът счита жалбата за неоснователна, а процесната заповед за правилна и законосъобразна и моли съдът да отхвърли оспорването ѝ.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна и моли съдът да отмени оспорваната заповед.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните и на осн.чл.235, ал. 1 от ГПК и чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно е от заповед №412 от 07.11.2011г. издадена от Заместник началник на 09 РУ „Полиция”-СДВР, че във връзка с преписка вх.№Ж-286 от 2011г. по описа на СДВР, по повод сигнал от С. П., са констатирани оплаквания спрямо нея от полицейски служители от 09 РПУ.

Според заповедта възложена била проверка, въз основа на която се установява,

че полицай Т. Т., категория Е-І ІІ степен, старши полицай в група „ООР”, сектор „Охранителна полиция” на 09 РПУ-СДВР, е издала заповед за задържане на С.П. за срок от 24 часа. Жалбоподателката по настоящото дело не е изпълнила разпореждането на 63, ал.2, буква „г” от ППЗМВР и чл.14 ал.1, т.4 от Инструкция №І-з-1711/15.09.2009г. за оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на МВР, като не е уведомила за задържането ѝ, посоченото от задържаната лице. Установява се от посочената по-горе заповед, че на жалбоподателката е било наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение”, считано от датата на връчване на заповедта, както и я предупреждава, че при установяване на друго извършеното нея нарушение по чл.226, ал.1 от ППЗМВР, ще бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. На нея са били снети и писмени обяснения на осн.чл. 224, ал.2 от ЗМВР .

Заповедта е била връчена на Т. Г. Т. на дата 09.11.2011г., а жалбата до съда е подадена на 15.11.2011г.

Във връзка с установяване на нарушението от страна на Т. Г. Т., Столична дирекция на вътрешните работи по преписка вх.№ Ж-286 от 2011г. е подала до Началника на 09 РУП-СДВР, справка от извършена проверка по сигнал на С. А. П. за изпълнение на т.3 от нея.

Според констатациите и изводите в справката, която е изготвена от служител от СДВР и, която не се оспори от жалбоподателката, спрямо С. А. П., не била употребявана физическа сила от страна на полицейски служители от 09 РПУ на СДВР. Констатирало се, че поради липса на координация на действията на слежителя Т. Т.-ОР при 09 РУП на МВР и М. Г. Н.-дежурен офицер –ОДЧ-09 РУП на СДВР, близките на задържаната С. А. П., не били уведомени за задържането и за срок от 24 часа в 09 РУП-СДВР. Предлага се сигналът спрямо жалбоподателката Т. да бъде основателен само по отношение на неизпълнение на задължението ѝ да уведоми близките на С. П. за задържането ѝ за срок до 24 часа в 09 РУП на СДВР.

Видно е от преписката и според обяснения на К. Л.Х. от 12.10.2011г, че С. П. била задържана при проверка от органите на реда, тъй като в М. открил марихуана. К. Х. е признала в обясненията си, че С. я помолила да се обади на майка ѝ. К. след като се прибрала, писала по скайп на сестрата на С., тъй като нямала мобилен телефон на майката на С.. Сестрата на С. по думите на К., ѝ казала, че ще вземе мерки.

По сведения от Плавен П. с писмено изявление като трето лице в дисциплинарното производство , на 01.08.2011г. като даващ наряд на пост №1А /арест/ за времето от 19,07 часа до 23 часа, лицето П. Д. дошло в полицията. Същото се представило като брат на задържаната и казал, че носи храна на С. П.. Полицаят се уверил в самоличността му, описал храните носени от него и лицето си тръгнало.

По делото се представиха и обяснения на привлечената към дисциплинарна отговорност- Т. Г. Т.. Според обясненията ѝ, на 01.08.2011г. била изпратена от ОДЧ в ж.к. О.-2 част за оказване на съдействие на други полицаи, по задържане на лице от женски пол, за което имало съмнение за извършване на криминална дейност. Жалбоподателката затова извършила личен обиск на С. П.. Жалбоподателката безпротиворечиво е посочила в обясненията си, че С. помолила нейната приятелка К. да се обади на майка ѝ, за това че ще бъде отведена в 09 РУП. К. поела ангажимент да стори това, за което ѝ било снето обяснение. Т. помолила С. П. в документацията по случая, да напише в декларацията телефонния номер на майка си, което тя направила. Т. предала документите по случая в 09 РУП, като посочила изрично номера на

майката на С..

По делото няма спор, а това се установява и от Заповед за задържано лице от 01.08.2011г. издадена от Т. Т., полицай от 09 РУП –СДВР, че се отнася за задържане на С. П., поради наличие на данни за извършено престъпление. Заповедта е връчена на С. П. на дата 02.08.2011г.

Установява се, че действително в представената по случая декларация, С. П. е заявила желанието си да бъде уведомена нейната майка А. П. на посочения в декларацията телефон.

Страната се представи копие от длъжностната характеристика на длъжността „полицай”, с която е била запозната и Т. Т., видно от приложен по делото протокол от дата 08.09.2008г.

На лист 23 от делото, С. П. собственоръчно е написала, че вещите предмет на обиска й били върнати и нямала претенции към органите на МВР.

Във връзка с задържането на С. П. и последвалите действия, по делото се представят допълнителни сведения от Т. Г., Л. И., В. Б., М. Н., всички полица в 09 РУП на СДВР.

Видно е от писмо от 07.05.2012г. по делото издадено от Заместник началник на 09 РУП-СДВР, че ве е била издадена заповед за образуване на дисциплинарно производство против Т. по чл.230 ал.1 от ЗМВР, тъй като нарушението на Т. не е тежко нарушение на служебната дисциплина по чл.227 ал.1 т.2-10 от ЗМВР.

Ответникът по настоящото дело сочи, че няма длъжностна характеристика на лицата в отдел „жалби”-СДВР.

Установява се от Справка на Началник група ОДЧ при 09 РУП –СДВР, че при оформяне на задържаните лица се оформя и съответната документация, декларация приложение №1 към чл.14 от Инструкция I-з. Ако има наличие на мобилен апарат посочен от задържаното лице, при възможност извършването се осъществява от същия. При невъзможност се използват стационарните телефони в 09 РУП. Един такъв стационарен служебен телефон се намира в ОДЧ РУП. В извън работно време , празнични дни, обедна почивка или друга невъзможност, обажданията се извършват от телефонния апарат в ОДЧ от оперативния дежурен по искане на задържания служител.

Според справката по делото на листи 10,11,12 се установява, че лицето С. П. е задържана около 14,00 часа на 01.08.2011г., което е било понеделник.

Представи се по делото и длъжностната характеристика на полицейски инспектор /дежурен/ в ОДЧ в ОДП и СДП. Едно от задълженията му по длъжностна характеристика, да осигурява денонощно информация за състоянието на оперативната обстановка на територията на страната.

Според справка представена по делото от ответната страна, на 01.08.2011г. Т. Г. Т. не е била дежурна съгласно графика, утвърден от Началника на 09 РУП.

Видно е от тази справка, че за процесния ден-01.08.2011г. Т. Г. не е имала достъп до помещенията на ОДЧ, съгласно посочени заповеди, тъй като достъп имат само началник група и нагоре, както и държавните служители определени по график за дежурни в съответния ден, държавни служители , повикани от ОДЧ по конкретен повод.

Съдът приема за доказано и обстоятелството, че Т. Г., е била инструктирана относно приложение на Инструкция № I-з от 15.09.2009г. за оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на МВР и Инструкция

I-з 1143 от 04.05.2011г. относно конвойната дейност.

Ответникът представи и длъжностна характеристика на длъжността „специалист V-III степен в група жалби”, според която лицето заемащо тази длъжност, следва да изготвя справки за извършените проверки, да изяснява своевременно всестранно, пълно обективно и задълбочено поставените въпроси в сигналите.

Видно е от справка по делото рег.№ 39254 от 10.10.2012г. на началник отдел Административна, при СДВР, че обичайно близките на задържаните лица биват уведомявани по разпореждане на дежурния оперативен или помощникът му, от служителя изготвящ заповедта за задържане. Обаждането се осъществява от мобилния телефон на задържания, ако разполага с такъв.

В случай, че лицето не разполага с мобилен телефон, близките на задържания се уведомяват от дежурен или неговия помощник от телефона в ОДЧ. Няма регистър, в който да се отразяват обажданията към близките на задържания.

Според представената справка в ОДЧ на 09 РУП –СДВР имало един телефон, по който е възможно набирането на мобилни телефони. Имало още два телефона, които не могли да набират мобилни телефони. Достъпът до тях не бил свободен, а се осъществявал под контрола на оперативния дежурен и помощникът му.

От юли 2011г. в стаята на Т. няма телефонен пост, а от съседните стаи от телефоните, не могли да се набират мобилни номера, само стационарни.

Ответникът представи и действащата към 01.08.2011г. Заповед от 23.08.2010г. относно достъпа в служебните помещения на група „ОДЧ” при 09 РУП на СДВР.

От правна страна, съдът приема следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 09.11.2011г., а жалбата до Административен съд София-град, е подадена на 15.11.2011г. до Административен съд София-град. Жалбата следователно е процесуално допустима като подадена в срока за обжалване по чл.149, ал. 1 от АПК и от лице, което има правен интерес от оспорването по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу акт, който подлежи на оспорване пред съд по чл. 233 от ЗМВР.

Установява се от обсъдените по-горе писмени доказателства, поотделно и в своята съвкупност, че обжалваната заповед, е издадена от компетентен орган. Това е така с оглед нормата на чл.228 от ЗМВР.

Според чл. 228, ал.4 от ЗМВР, в сила от 01.01.2011 г. служителите на длъжност "началник на сектор", приравнените на нея и по-висока длъжност, налагат наказанията по чл. 226, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗМВР. Съгласно ал.5 на чл.228 от ЗМВР, в сила от 01.01.2011 г., служители на длъжност "началник на група" и приравнените на нея, налагат наказанията по чл. 226, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗМВР, т.с. в случая и наказанието „писмено предупреждение”.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 228, т. 3 ЗМВР съобразно основаниято за незаконосъобразност по чл. 146, т. 1 АПК. Съгласно чл. 228, т. 3 ЗМВР дисциплинарите наказания се налагат със заповеди от служители на длъжност "началник на сектор", приравнените на нея и по-висока - за наказанията по чл. 226, ал. 1, т. 1 - 3 (вкл. писмено предупреждение по

чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР). Ето защо оспорената заповед, издадена от заместник началник, заемащ по-висока длъжност от длъжността „началник сектор” е издадена от компетентен административен орган с оглед отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

В хода на дисциплинарното производство, задължението за доказване извършването на дисциплинарното нарушение, съгласно разпоредбата на чл. 229, ал. 4 от ЗМВР и чл. 223, ал. 2 от ППЗМВР, принадлежи на наказващия орган.

В този смисъл съдът намира и, че жалбоподателката не е имала техническа обезпеченост да уведоми майката на задържаната С. П. по мобилния телефон, посочен от последната, защото от юли 2011г. в стаята на Т. нямало телефонен пост, а от съседните стаи от телефоните, не можели да се набират мобилни номера, само стационарен. Жалбоподателката под диктовка на задържаната е записала телефона на майката на С. П. и е предала документацията на дежурен полицаи. Установи се от събраните в хода на настоящото производство, а така също и в дисциплинарното такова, че близките на С. П. били уведомени за задържането ѝ. Това се доказва от обясненията на К., приятелка на С., която се е съгласила да се обади на майка ѝ, за това че ще бъде отведена в 09 РУП. К. поела ангажимент да стори това, за която ѝ било снето обяснение. По сведения от П. П., писмено изявление на трето лице и служител в 09 РУП 01 взвод гр. ”ООР”, се установява, че на 01.08.2011г. като даващ наряд на пост №1А /арест/ за времето от 19,07 часа до 23 часа, лицето П. Д. дошло в полицията. Същото се представило като брат на задържаната и казал, че носи храна на С. П.. Полицаят се уверил в самоличността му, описал храните носени от него и лицето си тръгнало. Следователно може да се приеме, че близките на задържаната са били уведомени за това.

Установява се от посочената по-горе заповед, че на жалбоподателката е било наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение”, считано от датата на връчване на заповедта, като се предупреждава, че при установяване на друго извършено от нея нарушение по чл.226, ал.1 от ППЗМВР, ще бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. На нея са били снети и писмени обяснения на осн.чл. 224, ал.2 от ЗМВР .

По делото няма спор, че жалбоподателката Т. Т. е категория Е-І ІІ степен, старши полицаи в група „ООР”, сектор „Охранителна полиция” на 09 РПУ-СДВР, е издала заповед за задържане на С.П. за срок от 24 часа.

С приложената по делото административна преписка се представя и длъжностна характеристика на жалбоподателя за заеманата длъжност връчена ѝ през 2008г.

Съгласно чл.231, ал.1 ЗМВР, редът за налагане на наказание като процесното за нарушение, което не е квалифицирано по чл.227, ал.1 от същия закон, се урежда в правилника за прилагане на закона.

Изискванията за съдържание и форма на заповедта за дисциплинарно наказание са предвидени по чл.246, ал.1 ППЗМВР. Според цитираната норма дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

При издаването на оспорената заповед е спазено изискването за писмена форма, но

не и за установеното в закона съдържание. В случая съдът приема за установено, че в обжалваната заповед е посочен извършителят, правното основание за налагане на наказанието, в какво се състои нарушението, но не е посочено времето на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Не са посочени и кои точно служебни задължения на жалбоподателя са нарушени, не се посочва въз основа на какви доказателства е установено нарушението.

Съдът констатира, че в мотивите на заповедта не е извършено позоваване на задължения по длъжностната характеристика на жалбоподателя. Поради това, съдът не може да прецени съответствието на заповедта с правното основание по чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР, за налагане на наказанието – „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед”.

Следователно, в оспорената заповед не се съдържат факти и обстоятелства при проверката, на които съдът да направи изводи по съществуването на оспорването и посочването, нормативно установени по чл.246, ал.1 ЗМВР именно с тази цел.

Освен това, съгласно чл.170, ал.1 АПК предмет на доказване са само посочените в административния акт факти и съответно съдът е обвързан от изложеното в мотивите на административния акт при преценката на законосъобразността му, като е недопустимо допълването им след издаването му с факти, които не са посочени като взети предвид. Горното обуславя и извод, че допуснатото нарушение на изискванията по чл.246, ал.1 ППЗМВР относно съдържание на оспорената заповед, е съществено, представляващо и нарушение на административнопроизводствените правила, както и самостоятелно основание за отмяна по чл.146, т.3 АПК на оспорената заповед.

Съдът констатира, че в обстоятелствената част на заповедта не са изложени съображения относно определеното дисциплинарно наказание като вид и размер, органът не се е позовал на събрани и обсъдени данни относно цялостното поведение на служителя по време на службата – изисквания по чл.229, ал.2 ЗМВР при налагане на дисциплинарното наказание.

Съдът намира приложимост на въведените изисквания с посочената разпоредба във всички случаи на налагане на дисциплинарно наказание по ЗМВР, в това число и при наказание „писмено предупреждение“ за налагането, на което се препраща към ППЗМВР – чл.231, ал.1 ЗМВР, както следва и от трайната съдебна практика на Върховния административен съд. Налага се онова наказание, когато лицето има вина за деянието, представляващо нарушение на установени спрямо него задължения. Налагането на процесното дисциплинарно наказание – „писмено предупреждение“ не се определя при условията на обвързана компетентност от дисциплинарна наказващия орган, тъй като този вид наказание не попада в хипотезите по чл.227, ал.1 ЗМВР, при които вида на следващото се дисциплинарно наказание - „уволнение“, е определен от законодателя. Поради това излагането на мотиви защо е наложено конкретното наказание като вид и размер, е задължителен елемент от мотивите към заповедта.

Неспазването в този смисъл на задължителните изисквания по чл.229, ал.2 ЗМВР, е също съществено нарушение на административнопроизводствените правила и основание за отмяна по чл.146, т.3 ЗМВР.

Съдът затова приема, че обжалваната заповед е издадена във формата по

чл. 246, ал. 1 ППЗМВР, но не с точно и конкретно описание на фактическата обстановка, правна обосновка на извършеното нарушение и наложеното наказание, не са изложени мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и това пречатства както съдебния контрол по законосъобразност на обжалваната заповед, така и защитата на засегнатото лице. С оглед на гореизложеното не се установява наличието на виновно неизпълнение на служебните задължения от страна на жалбоподателя и незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната му отговорност с обжалваната заповед.

Налице е общо декларативно изявление на дисциплинарно - наказващия орган, от което не може да установи действителното фактическо положение, поради което не е спазено императивното изискване на закона дисциплинарното нарушение да бъде описано от обективна страна.

По горните съображения, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, за което спор по делото няма и в изискващата се писмена форма, но при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. С оглед констатираната незаконосъобразност при постановяването ѝ, тя следва да бъде отменена.

С оглед на гореизложените мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед на Заместник Началника на 09 РУ Полиция СДВР № 412 от 07.11.2011г. за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ на държавен служител от 09 Районно управление „Полиция“ при СДВР, по жалба на Т. Г. Т. от [населено място], [жк], [жилищен адрес].

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б. с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от получаване на препис от решението до страните.

СЪДИЯ: